

Κόκκινα
από πάτρα ★
μαντηλία

www.redscarves.net

kokkinamantiliapatra@gmail.com

έντυπο αντιπληροφόρησης #4B // ενάντια στην κρατική διαχείριση της covid19 και την προπαγάνδα των δημαγωγών

EMA (ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΩΝ) **FDA** (ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΗΠΑ)...

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΕΛΕΓΞΕΙ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΚΤΕΣ;

“όταν έρθει το εμβόλιο θα έχει εγκριθεί από τον EMA (...)

όπως όλοι ακούσατε ξεκινούν οι εμβολιασμοί στο ηνωμένο βασίλειο και μέσα στις επόμενες βδομάδες και στις ΗΠΑ. Οι υγειονομικές αρχές (FDA&ΜhRA) αυτών των δύο μεγάλων χωρών έχουν βεβαιότητα για την ασφάλεια του εμβολίου αλλιώς δε θα ξεκινούσαν, δε θα εξέθεταν ποτέ τους πολίτες τους στον εμβολιασμό”.

4/12 βάνα παπαευαγγέλου, ειδικός του κράτους κατά την ημερήσια επίσημη κρατική ενημέρωση (γνωστή και ως προσευχή των 6)

Η καμπάνια για τον εμβολιασμό με τα σανεμβόλια έχει άτυπα ήδη ξεκινήσει και στα μέρη μας, όπου όπως φαίνεται απλοϊκές διαπιστώσεις (διατυπωμένες ως αξιώματα) φαίνεται πως θα προσπαθήσουν να κάνουν αρχικά τη δουλειά τους.

Η πιο πάνω δήλωση της κρατικής ειδικού ίσως θα είχε κάποιο νόημα αν οι οργανισμοί που αναφέρει δεν είχαν τόσο κοινή σχέση με τη φαρμακοβιομηχανία. Είναι τόσο κοινή η μεταξύ τους σχέση όσον αφορά τα στελέχη εκατέρωθεν, που χαρακτηρίζεται από πολλούς με τον όρο “περιστρεφόμενη πόρτα”.

Για εμάς πριν κρίνει κάποιος κάτι θα έπρεπε να έχει μια βασική γνώση σχετικά. Οι δημαγωγοί διαφωνούν προτείνοντας τη δική τους εκδοχή του “πίστευε και μη ερεύνα”. Κάποιοι από το συνάφι αυτό (αριστερού παρελθόντος τύπου εφσυν), το να έχεις μια στάση μη εμπιστοσύνης προς τις φαρμακοβιομηχανίες αλλά και αντίληψης πως τέτοιες επιχειρήσεις ποτέ δε βάζουν τον άνθρωπο πάνω από τα κέρδη (που λήγαν κάποιοι στα νιάτα τους), τα χαρακτηρίζουν ακόμα και ως αντιδραστική ιδεοληψία!

Εμείς κινούμενοι σταθερά προς μια κατεύθυνση αντιπληροφόρησης θα ρίξουμε μια ματιά σε αυτές τις σχέσεις ώστε να καταλήξουμε στο αν έχει τη σημασία που της αποδίδεται η έγκριση των σανεμβολίων από τους οργανισμούς με τα 3 γράμματα.

As ξεκινήσουμε με τον αμερικάνικο FDA του οποίου τα τρία τέταρτα του προϋπολογισμού τα δίνουν οι φαρμακευτικές εταιρείες μέσω τελών, με τον οργανισμό να παρακολουθεί με διαδικασίες φαστ τρακ ακριβά φάρμακα με σημαντικές παρενέργειες και μη αποδεδειγμένα οφέλη για την υγεία.

Οι επιλογές καριέρας των κατά καιρούς επικεφαλής του

FDA λένε πολλά. Δώστε βάση λοιπόν καθώς τώρα αρχίζει το καλό. 9 από τους τελευταίους 10 επιτρόπους του FDA -που εκπροσωπούν σχεδόν τέσσερις δεκαετίες ηγεσίας του οργανισμού- στη συνέχεια βρήκαν επίσημα δουλειά στις φαρμακευτικές εταιρείες. Έχουμε και λήμε λοιπόν:

Ο Arthur Hayes (επικεφαλής FDA 1981-1983) το 1986 διορίστηκε πρόεδρος της E. M. Pharmaceuticals, τμήμα της Γερμανικής φαρμακευτικής εταιρείας Merck.

Ο Frank Young (επικεφαλής FDA 1984-1989) υπήρξε μέλος των φαρμακευτικών εταιρειών (ή με αντίστοιχο αντικείμενο) EluSys, Genervon, Panacea, Sensatex, Coprindm Agennix και LearnWright και το 2013 έγινε αντιπρόεδρος της Braeburn Pharmaceuticals.

Η Jane Henney (επικεφαλής FDA 1999-2001) στη συνέχεια έγινε στέλεχος των φαρμακοβιομηχανιών υπηρετώντας ως διευθύντρια της SIGNA Corporation από τον Απρίλιο του 2004 έως τον Απρίλιο του 2018, την AstraZeneca PLC από τον Σεπτέμβριο του 2001 έως τον Απρίλιο του 2011 και την Cubist Pharmaceuticals, Inc. από το Μάρτιο του 2012 έως τον Ιανουάριο του 2014.

Ο Mark McClellan (επικεφαλής FDA 2002-2004) από το 2013 είναι στο διοικητικό συμβούλιο της Johnson&Johnson.

Ο Lester Crawford (επικεφαλής FDA 2005) από το 2013 είναι στο διοικητικό συμβούλιο της Bexion Pharmaceuticals.

Ο Andrew von Eschenbach (επικεφαλής FDA 2006-2009) έφυγε από την υπηρεσία το 2009 για να πάει στην Greenleaf Health, που παρέχει συμβουλές σε φαρμακευτικές εταιρείες για το πώς τα προϊόντά τους θα πάρουν έγκριση. (η εταιρεία έχοντας στη δούλεψή της αρκετούς πρώην ελεγκτές διαφημίζει πως η Greenleaf καθοδηγείται από εμπειρογνώμονες με ένα σύνολο συνδυαστικά πάνω από 200 χρόνια εμπειρίας στον FDA) Από το 2018 ο von Eschenbach είναι στο διοικητικό συμβούλιο της φαρμακευτικής

κής Bausch Health .

Η Margaret Hamburg (επικεφαλής FDA 2009-2015) είναι από το 2018 στο διοικητικό συμβούλιο της Alnylam Pharmaceuticals, Inc. Είναι ανάμεσα σε άλλα και συμπρόεδρος της Συμβουλευτικής Επιτροπής Εμπειρογνομίων του Π.Ο.Υ. για την ανάπτυξη παγκόσμιων προτύπων για τη διακυβέρνηση και την εποπτεία της επεξεργασίας Ανθρώπινου Γονιδιώματος.

Ο Robert Califf (επικεφαλής FDA 2016-2017) αμέσως προσελήφθη στη Verily (πρώην Google Life Sciences) θυγατρική της Alphabet (στην οποία ανήκει και η Google).

Σύμφωνα με τους New York Times από πριν το διορισμό του “έχει βαθύτερους δεσμούς με τη φαρμακευτική βιομηχανία από οποιονδήποτε άλλο Επίτροπο του F. D. A. στην πρόσφατη ιστορία. (...) Ο Δρ Califf διαχειρίστηκε ένα κέντρο κλινικών ερευνών πολλών εκατομμυρίων δολαρίων στο Πανεπιστήμιο Duke, που έλαβε περισσότερο από το 60 τοις εκατό της χρηματοδότησής του από τη βιομηχανία. Έχει γράψει επιστημονικές εργασίες με ερευνητές φαρμακευτικών εταιρειών και το έντυπο χρηματοοικονομικής αποκάλυψης του πέρυσι απαριθμούσε επτά εταιρείες φαρμάκων και έναν κατασκευαστή συσκευών που τον πλήρωναν για διαβούλευση και έξι άλλους που υποστήριζαν εν μέρει τον πανεπιστημιακό μισθό του, συμπεριλαμβανομένων των Merck, Novartis και Eli Lilly. Μια δήλωση σύγκρουσης συμφερόντων στο τέλος ενός άρθρου που έγραψε στο European Heart Journal πέρυσι δήλωσε οικονομική υποστήριξη από περισσότερες από 20 εταιρείες”.

Σε άρθρο στο περιοδικό TIME στις 19/2/2015 αναφέρεται: “Ο Califf αναφέρει ότι ο μισθός του είναι εγγυημένος με σύμβαση εν μέρει από αρκετές μεγάλες φαρμακευτικές εταιρείες, συμπεριλαμβανομένων των Merck, Bristol-Myers Squibb, Eli Lilly και Novartis. Λαμβάνει επίσης έως και 100.000 δολάρια ετησίως ως συμβουλευτικές αμοιβές από ορισμένες από αυτές τις εταιρείες και από άλλους, σύμφωνα με την αποκάλυψη σύγκρουσης συμφερόντων του 2014. Σε συνέντευξή του στο TIME, Ο Califf εκτιμά ότι λιγότερο από το ήμισυ του ετήσιου εισοδήματός του προέρχεται από χρήματα έρευνας που παρέχονται από τη φαρμακευτική βιομηχανία”.

Ο Scott Gottlieb (επικεφαλής FDA 2017-2019) πριν το διορισμό του ήταν από το 2010 μέλος του συμβουλίου επενδύσεων προϊόντων της φαρμακοβιομηχανίας GlaxoSmithKline, το οποίο έπαιρνε αποφάσεις σχετικά με το ποια φάρμακα θα προωθούσε η GSK για ανάπτυξη. Επίσης ήταν μέλος σε συμβούλια από το 2015 της φαρμακευτικής Daiichi Sankyo (δεύτερη μεγαλύτερη φαρμακευτική εταιρεία της Ιαπωνίας) και ανεξάρτητος σύμβουλος μέχρι το 2017 της Vertex Pharmaceuticals.

Μόλις δύο μήνες μετά την αποχώρησή του από τη θέση του στην FDA προσελήφθη από τη γνωστή φαρμακευτική Pfizer σε δύο επιτροπές στο διοικητικό συμβούλιό της: Κανονιστική και Συμμόρφωση και Επιστήμη και Τεχνολογία.

Και κάπου εδώ θα σταματήσουμε με τα κεφάλια της “αντικειμενικής” και κατά τους δημαγωγούς και κρατικούς ειδικούς, αμερόληπτης κρατικής υπηρεσίας ελέγχου των ΗΠΑ που δουλεύει για το κοινό καλό. Και αυτό λόγω του χρόνου που δεν έχουμε και όχι γιατί δεν υπάρχει άλλο σχετικό

υλικό. Καθώς υπάρχουν προσβάσιμα πολλά άρθρα σαν και αυτό του περιοδικού SCIENCE με τον χαρακτηριστικό τίτλο: “Κρυφές συγκρούσεις συμφερόντων; Οι πληρωμές από τις μεγάλες φαρμακευτικές (pharma) στους συμβούλους του FDA μετά από εγκρίσεις φαρμάκων προκαλούν ηθικές ανησυχίες περιοδικού”. Η του περιοδικού TIME (28/9/2016) που αναφέρει: “Είναι ο FDA πολύ άνετος /φιλόξενος με τις εταιρείες φαρμάκων; Οι άνθρωποι που εργάζονται στην αμερικανική Υπηρεσία Τροφίμων και Φαρμάκων (FDA) ως ιατρικοί επιθεωρητές είναι υπεύθυνοι για την ανάληψη των κινδύνων και των οφελών ενός συγκεκριμένου φαρμάκου προτού λάβει την έγκριση του οργανισμού. Αλλά μια νέα έκθεση από δύο ερευνητές του Πανεπιστημίου Υγείας και Επιστήμης του Όρεγκον, που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό The BMJ, υποδηλώνει ότι πολλοί από αυτούς τους ιατρικούς επιθεωρητές συνεχίζουν να εργάζονται για τις εταιρείες φαρμάκων που επέβλεπαν ενώ εργάζονταν για την κυβέρνηση”.

Και πάμε να ρίξουμε μια σύντομη ματιά στους ευρωπαϊούς ελεγκτές και στον EMA, τον ευρωπαϊκό αντίστοιχο του FDA. Ενώ ο FDA έχει πάνω από έναν αιώνα ζωής ο EMA φτιάχτηκε το 1995.

Χαρακτηριστικό είναι αυτό που συνέβη το 2011 όταν η ίδια η ευρωβουλή, στην οποία δεν είναι και τίποτα μεγάλοι αντικαπιταλιστές, είχε τα θεματάκια της με τον EMA. Θα παραθέσουμε ένα άρθρο (11/5/2011), από τον με έδρα τις Βρυξέλλες euroobserver (που είναι η πηγή νέων σχετικά με την ΕΕ που προτιμούν οι ευρωπαίοι αξιωματούχοι), αρκετά κατατοπιστικό έχοντας τίτλο “Ο EMA, η ρυθμιστική/ελεγκτική αρχή της ΕΕ για τα φάρμακα, κατηγορείται πως είναι πολύ άνετη/φιλική με τη φαρμακοβιομηχανία”:

“Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αρνήθηκε να υπογράψει τους λογαριασμούς του EMA που είναι υπεύθυνος για τη διασφάλιση ότι όλα τα φάρμακα στην Ευρώπη είναι ασφαλή και αποτελεσματικά για τους πολίτες του να χρησιμοποιούν, κατηγορώντας το σώμα ότι είναι πολύ κοντά στις μεγάλες φαρμακευτικές εταιρείες.

Η φήμη του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων χτυπήθηκε περαιτέρω την Τρίτη, όταν το Κοινοβούλιο διέταξε ειδική έρευνα της ρυθμιστικής αρχής σχετικά τις πρακτικές πρόσληψης και με τις πηγές χρηματοδότησής του, οι οποίες προέρχονται συντριπτικά από τη φαρμακευτική βιομηχανία.

Ολοκληρώνοντας τα κακά νέα για τον οργανισμό του οποίου οι ισχυρισμοί περί αντικειμενικότητας βρίσκονται σε συντρίμια, έγιναν κατηγορίες από τους γιατρούς από το σκανδιναβικό Κέντρο Cochrane, ένα ανεξάρτητο δίκτυο με έδρα τη Δανία που δημοσιεύει συστηματικές αναθεωρήσεις της αποτελεσματικότητας των φαρμάκων, ότι ο EMA παρακρατεί αποδεικτικά στοιχεία δοκιμών φαρμάκων λόγω φόβου να βλάψει τα κέρδη των εταιρειών φαρμάκων.

Την Τρίτη, η συντριπτική πλειοψηφία των βουλευτών του ΕΚ σε ψηφοφορία 637 προς τέσσερις αρνήθηκε να υπογράψει τους λογαριασμούς του EMA.

Δεν υπάρχει “καμία κανονική εγγύηση για την ανεξαρτη-

σία των εμπειρογνομόνων που προσλαμβάνονται για τη διεξαγωγή επιστημονικών αξιολογήσεων των φαρμάκων και ορισμένοι εμπειρογνώμονες είχαν αντικρουόμενα συμπεράσματα”, σύμφωνα με δήλωση που εξέδωσε το Επιμελητήριο που χαρακτήρισε τις ανησυχίες του για τον οργανισμό ως “σοβαρές”.

Μια έκθεση που υποστηρίζεται από τους βουλευτές που αναπτύσσει τον όρο “απαράδεκτο” όχι λιγότερο από πέντε φορές και περιγράφει τις ανησυχίες της ως “σοβαρές”, περιγράφει πως στον οργανισμό, “δεν υπάρχει καμία εγγύηση ότι η αξιολόγηση των φαρμάκων γίνεται από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες”.

Σύμφωνα με τους Ευρωβουλευτές, ο συναγερμός τίθεται ως αποτέλεσμα τόσο των πρακτικών προσλήψεων που δε δίνουν προσοχή σε πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων προσωπικού και εμπειρογνομόνων, όσο και στην πηγή του μεγαλύτερου μέρους της χρηματοδότησης του οργανισμού, από την ίδια τη φαρμακευτική βιομηχανία”.

Στη συνέχεια το 2012 το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο σε ανακοίνωσή του αναφέρει: “Επιλεγμένοι οργανισμοί της ΕΕ δε διαχειρίστηκαν αποτελεσματικά καταστάσεις με σύγκρουση συμφερόντων.

Η έκθεση συνεχίζει να προειδοποιεί για “πιθανούς κινδύνους για την ανεξαρτησία των εμπειρογνομόνων/προσωπικού που συμμετέχουν στην αξιολόγηση των φαρμάκων, οι οποίοι θα μπορούσαν όχι μόνο να έχουν επιζήμιες συνέπειες για τη φήμη του οργανισμού σε περίπτωση επίσημης αμφισβήτησης της αξιολόγησης των προϊόντων, αλλά και να έχουν αρνητικές επιπτώσεις στη δημόσια υγεία”.

Για να έχει πρόβλημα η ευρωβουλή ήμε εμείς, μπορεί να υποθέσει κανείς τις πραγματικές διαστάσεις του θέματος. Αλλά ας προσθέσουμε 2-3 πράγματα στα παραπάνω.

Σύμφωνα με το επίσημο σάιτ του EMA η χρηματοδότησή του για το 2020 προήλθε κατά 86% από την ίδια τη βιομηχανία μέσω τελών που καταβάλλονται για την εξέταση υποψηφίων φαρμάκων. Κάτι αντίστοιχο με τον FDA δηλαδή.

Στην περίπτωση που αναφέρεται παραπάνω με το κέντρο έρευνας που ζήτησαν πρόσβαση σε εκθέσεις κλινικών μελετών και αντίστοιχα πρωτόκολλα δοκιμών για δύο φάρμακα, εξήγησαν ότι ήθελαν να διεξάγουν μια ανεξάρτητη ανάλυση δεδομένου ότι -κατά την άποψή τους- η μεροληπτική αναφορά στις δοκιμές φαρμάκων ήταν κοινή. Ο EMA αρνήθηκε την κοινοποίηση με το σκεπτικό ότι θα υπονόμειε τα εμπορικά συμφέροντα των παραγωγών φαρμάκων.

Αξίζει επίσης να παραθέσουμε κάποια σχόλια ειδικών στο θέμα του κόσμου των φαρμάκων (τι νομίζατε; παντού υπάρχουν ειδικοί, οπότε και εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να τους ακούμε σύμφωνα με το κράτος και τους δημαγωγούς):

“Υπάρχει τεράστιο περιθώριο για να προκύψουν συγκρούσεις συμφερόντων όταν ο EMA, μέσω της Επιτροπής φαρμάκων για Ανθρώπινη Χρήση, παρέχει συμβουλές σχετικά με συγκεκριμένα φαρμακευτικά προϊόντα σε αντίληψη για αμοιβές και στη συνέχεια αποφασίζει αργότερα

την άδεια κυκλοφορίας για αυτά τα προϊόντα,” σύμβουλος πολιτικής της Health Action International (χρηματοδότηση από ΕΕ και σχέσεις με WHO)

“Όταν ο EMA πουλά επιστημονικές συμβουλές σε φαρμακευτικές εταιρείες για να βοηθήσουν στην ανάπτυξη φαρμάκων, ουσιαστικά γίνονται συν-προγραμματιστές φαρμάκων και εξαρτώνται οικονομικά από τη φαρμακευτική βιομηχανία”. Η καθιέρωση οικονομικών και επιχειρηματικών δεσμών με τη φαρμακευτική βιομηχανία υπονομεύει την ανεξαρτησία καθώς και τους κρίσιμους ρόλους που έχει ο EMA στην προστασία της δημόσιας υγείας”. International Society of Drug Bulletins (παγκόσμιο δίκτυο δελτίων και περιοδικών για τα φάρμακα που είναι οικονομικά και διανοητικά ανεξάρτητο από τη φαρμακευτική βιομηχανία. Ιδρύθηκε το 1986, με την υποστήριξη του Περιφερειακού Γραφείου της ΠΟΥ για την Ευρώπη.)

“Οι συμβουλές προς τις φαρμακευτικές εταιρείες από τις ρυθμιστικές αρχές για τα φάρμακα δεν είναι μόνο περιττές εάν τα επιστημονικά δεδομένα είναι ισχυρά και οι κλινικές δοκιμές έχουν σχεδιαστεί για την αντιμετώπιση των νόμιμων αναγκών δημόσιας υγείας, αλλά είναι επικίνδυνες λόγω της δυνατότητάς τους να οδηγήσουν σε κανονιστική λήψη, ιδιαίτερα όταν η διαδικασία διεξάγεται με μυστικότητα” Medicines in Europe Forum [ένα άτυπο δίκτυο που αποτελείται από ομάδες από τις τέσσερις μεγάλες οικογένειες φαρμάκων στον τομέα της υγείας: ασθενείς, επαγγελματίες υγείας, καταναλωτές και παρόχους ασφάλισης υγείας]

Και για να μη νομίζετε πως η σχέση του EMA με τις φαρμακοβιομηχανίες είναι κάποια άλλη, ίσως πιο κοντά στη κλασική σχέση ελεγκτή-ελεγχόμενου όπως τη βιώνουμε όλοι οι υπόλοιποι κοινοί θνητοί, ας παραθέσουμε από το επίσημο σάιτ του EMA πώς ορίζει το κομμάτι της σχέσης που λέγεται συμβουλή:

“Τι είναι η επιστημονική συμβουλή;

Οι επιστημονικές συμβουλές αφορούν την παροχή συμβουλών στους κατασκευαστές φαρμάκων σχετικά με τον καταλληλότερο τρόπο για τη δημιουργία ισχυρών αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τα οφέλη και τους κινδύνους ενός φαρμάκου.

Για να εγκριθεί ένα φάρμακο, οι υπεύθυνοι ανάπτυξης φαρμάκων πρέπει να αποδείξουν ότι είναι αποτελεσματικό, ασφαλές και καλής ποιότητας.

Κατά τη διάρκεια της ανάπτυξης ενός φαρμάκου, ένας προγραμματιστής μπορεί να ζητήσει καθοδήγηση και κατεύθυνση από τον EMA σχετικά με τις καλύτερες μεθόδους και σχέδια μελέτης για να δημιουργήσει ισχυρές πληροφορίες σχετικά με το πόσο καλά λειτουργεί ένα φάρμακο και πόσο ασφαλές είναι.

Στη συνέχεια, κατά την υποβολή αίτησης για άδεια κυκλοφορίας, ο κύριος του έργου υποβάλλει όλα τα δεδομένα που παράγονται στο φάρμακο στον EMA. Ο οργανισμός αξιολογεί αυτές τις πληροφορίες και καθορίζει εάν το φάρμακο είναι ασφαλές και επωφελές για τους ασθενείς”.

<https://www.ema.europa.eu/en/human-regulatory/research-development/scientific-advice-protocol-assistance/how-scientific-advice-works>

Ελπίζουμε μέχρι αυτό το σημείο όποιος και όποια διαβάσει αυτό το κείμενο να έχει καταλάβει τι ρόλο βραδεί ο EMA. Για να το σιγουρέψουμε όμως θα παραθέσουμε και κάποια παραδείγματα από ανθρώπους που είχαν υψηλή θέση στον EMA ή σε άλλες αντίστοιχες υπηρεσίες καθώς οι επιλογές καριέρας τους παρουσιάζουν το ενδιαφέρον τους, για να το θέσουμε κομψά.

Ξεκινάμε με τον, για μια δεκαετία (2001-2010) επικεφαλής του EMA, Thomas Lonngren. Τον Ιανουάριο του 2011, ίδρυσε τη δική του συμβουλευτική εταιρεία, τη Pharma Executive Consulting Ltd, και εντάχθηκε στον Όμιλο NDA, μια συμβουλευτική εξειδικευμένη στο να βοηθήσει τις φαρμακευτικές εταιρείες να πάρουν τα προϊόντα τους έγκριση προς πώληση στην Ευρωπαϊκή αγορά. Την οποία δουλειά την έκλεισε ενώ ήταν επικεφαλής του EMA!

Σήμερα είναι στο Διοικητικό Συμβούλιο της NDA Group AB (κορυφαίας εταιρείας για θέματα κανονιστικά, πρόσβασης στην αγορά και φαρμακοεπιτήρησης), Global Kinetics Corp. Ltd., Compass Pathways (εταιρεία φροντίδας ψυχικής υγείας). Προηγουμένως κατείχε τη θέση του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή στο Σουηδικό Οργανισμό Ιατρικών Προϊόντων (Εθνική Αρχή που είναι υπεύθυνη για τη ρύθμιση και την εποπτεία της ανάπτυξης, της παρασκευής και της πώλησης φαρμακευτικών προϊόντων).

Μια ακόμα αντίστοιχη περίπτωση είναι και αυτή του επικεφαλής του νομικού τμήματος του EMA, Stefano Marino. Ο Marino εντάχθηκε στον EMA τον Ιούνιο του 2013 μετά από μια 23ετή καριέρα στη φαρμακευτική βιομηχανία. Ο πιο πρόσφατος ρόλος του ήταν ως διευθυντής εταιρικής νομικής και πνευματικής ιδιοκτησίας στη Sigma-Tau, μια ιταλική φαρμακευτική εταιρεία. Από το 2005, διετέλεσε επίσης πρόεδρος της επιτροπής εμπορικών σημάτων στην Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Φαρμακευτικών Βιομηχανιών και Ενώσεων (EFPIA). Πριν από την ένταξή του στη Sigma-Tau το 1997, εργάστηκε στις φαρμακευτικές βιομηχανίες Menarini.

Ναπούμε και δύο τρία πράγματα για την τωρινή επικεφαλής του EMA, την Emer Cooke, που διορίστηκε στις 16/11/2020. Το βιογραφικό της το βρήκαμε στη σελίδα του EMA: “Κατά την περίοδο 1985-1988 εργάστηκε σε διάφορες θέσεις εντός της ιρλανδικής φαρμακευτικής βιομηχανίας πριν μεταβεί στην ιρλανδική ρυθμιστική αρχή φαρμάκων ως αξιολογήτρια φαρμάκων το 1988. Το 1991 εντάχθηκε στην EFPIA, την Ευρωπαϊκή Ένωση φαρμακοβιομηχανίας, ως Διευθύντρια επιστημονικών και κανονιστικών Υποθέσεων στις Βρυξέλλες. Τον Νοέμβριο του 2016, διορίστηκε επικεφαλής της κανονιστικής αρχής φαρμάκων και άλλων τεχνολογιών υγείας με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (Π.Ο.Υ.) στη Γενεύη”.

Μια άλλη χαρακτηριστική περίπτωση του συμπλέγματος ελεγκτές-ελεγχόμενοι στο χώρο των φαρμάκων είναι και αυτή του Richard Bergstrom. Αντιγράφουμε από την εφημερίδα τοίχου “ΝΑ ΤΑ ΛΕΜΕ ΚΙ ΑΥΤΑ” #24: “Ο συγκεκριμένος μάλλον “ειδικός” έχει ένα ενδιαφέρον παρελθόν: “εργάστηκε για εννέα χρόνια σε ρυθμιστικές υποθέσεις στη Roche και τη Novartis. Έχει επίσης διατελέσει διευθυντής της Ρυθ-

μιστικής στρατηγικής της ΕΕ στη Roche Basel και γενικός διευθυντής της LIF, της σουηδικής Ένωσης φαρμακοβιομηχανίας.

Από το 2006 είναι σύμβουλος της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας για τη χρηστή διακυβέρνηση στην ιατρική και από τον Απρίλιο του 2011 είναι γενικός διευθυντής της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Φαρμακευτικών Βιομηχανιών και Ενώσεων (EFPIA). (Η EFPIA συγκεντρώνει 33 ευρωπαϊκές εθνικές ενώσεις φαρμακοβιομηχανίας καθώς και 40 κορυφαίες εταιρείες που ασχολούνται με την έρευνα, την ανάπτυξη και την Παρασκευή στην Ευρώπη φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση)”.
Αυτά σίγουρα ίσχυαν μέχρι και το 2014... Το 2016 σταματάει τη δουλειά του στην efria δηλώνοντας στο σάιτ της: “Μετά από 15 φανταστικά χρόνια κορυφαίων βιομηχανικών ενώσεων στη Σουηδία και στις Βρυξέλλες, ήρθε η ώρα να αναλάβω μια νέα πρόκληση”. Ο διάδοχός του ήταν ένας επικεφαλής της novartis...

Άνθρωπος των φαρμακοβιομηχανιών θα βιαζόμασταν να τον χαρακτηρίσουμε ως κακοπροαίρετοι και προκατειλημμένοι που είμαστε. Και όμως ο ριχάρδος ο μπεργκστρομ στις μέρες μας μάχεται για όλους εμάς το πόπολο, ή τουλάχιστον έτσι λένε οι θέσεις που κατέχει... Αρχικά, σύμφωνα με το “Το Σουηδικό Ινστιτούτο Οικονομικών της Υγείας” (που έχει πελάτες κυβερνήσεις και φαρμακοβιομηχανίες) το μέλος τους “*στις 16 Ιούνη ο Richard Bergstrom διορίστηκε (μέχρι το 2022) συντονιστής εμβολιασμού για τη Σουηδία*”.

Ο Richard Bergstrom είναι επίσης ένας από τους 7 διαπραγματευτές της ευρώπης για τα εμβόλια όπως βγήκε στο βελγικό τύπο. Τους υπόλοιπους η ΕΕ έχει το δικαίωμα(;;) να τους κρατά κρυφούς αλλά έχουμε λόγους να υποθέσουμε τι αμερόληπτοι τύποι θα είναι...

Όπως φαίνεται η ύπαρξη της περιστρεφόμενης πόρτας μεταξύ των φαρμακοβιομηχανιών και των ελεγκτών της όπως ο EMA είναι ο κανόνας και καθόλου σκάνδαλο. Είναι η φυσική καπιταλιστική τάξη πραγμάτων. Από τη φαρμακοβιομηχανία σε κρατική υπηρεσία ελέγχου, μετά πάλι στη φαρμακοβιομηχανία και μετά πάλι σε ελεγκτική υπηρεσία... Έτσι οι ελεγκτικές υπηρεσίες καταλήγουν να είναι απλά ένα άτυπο κομμάτι της φαρμακοβιομηχανίας. Αυτό το σύμπλεγμα λοιπόν είναι που απαιτεί τυφλή υπακοή, συνεργασία και εμπιστοσύνη, και χωρίς πολλές αμφισβητήσεις και ερωτήσεις (εκτός από αυτές που θα κάνουν και θα απαντήσουν οι δημαγωγοί ειδικοί της χειραγώγησης).

Όπως φαίνεται η ύπαρξη της περιστρεφόμενης πόρτας μεταξύ των φαρμακοβιομηχανιών και των ελεγκτών της όπως ο EMA είναι ο κανόνας και καθόλου σκάνδαλο. Είναι η φυσική καπιταλιστική τάξη πραγμάτων. Από τη φαρμακοβιομηχανία σε κρατική υπηρεσία ελέγχου, μετά πάλι στη φαρμακοβιομηχανία και μετά πάλι σε ελεγκτική υπηρεσία... Έτσι οι ελεγκτικές υπηρεσίες καταλήγουν να είναι απλά ένα άτυπο κομμάτι της φαρμακοβιομηχανίας. Αυτό το σύμπλεγμα λοιπόν είναι που απαιτεί τυφλή υπακοή, συνεργασία και εμπιστοσύνη, και χωρίς πολλές αμφισβητήσεις και ερωτήσεις (εκτός από αυτές που θα κάνουν και θα απαντήσουν οι δημαγωγοί ειδικοί της χειραγώγησης).

Και κάτι τέτοιο από εμάς, και έχουμε την πεποίθηση και από πολλούς άλλους και πολλές άλλες, δεν πρόκειται να συμβεί.-